

Ad § 2, nr. 6

**Forordning af 8. oktober 1708 at fremmede
Ministre ikke maa stædes eller lægges Arrest
paa for Gæld**

8 Okt.- Fr.* 1) At fremmede Ministre, som ved Kongens Hof sig kunde opholde, deres Personer, Domestiquer eller gods ingenlunde maae stædes eller lægges Arrest paa for Gield, som de i Kongens Riger og Lande, imidlertid de der have været eller ved deres Bortreise, kan have giort. (Paa det ingen Uorden og Misforstand skal komme af det, at nogen af Uvidenhed sig imod de fremmede Ministres Caracteer skulde forgribe).

Ad § 2, nr. 7

**Commercetraktat af 23. august 1742 med
Frankrig**

Forskriften indeholder 46 artikler, men alene artikel 40 foreslås bevaret.

1. [Imellem begge Konger og deres Undersaatter skal være et fuldkomment og stedsevarende Venskab og Alliance, baade til Lands og Vands, inden og uden for Europa; de skal ei gjøre noget til hinandens Præjudice, hverken selv eller ved andre, men saavidt mueligt befordre hinandens Beste.]

2. [Det ene Riges Undersaatter maae gaae til det andets Europæiske Lande, Havne og Floder; der at forblive og handle ved dem selv eller andre, dog at de betale de sædvanlige Tolde og rette sig efter Stedets Love, Frr. og Sædvaner, saafremt samme ei stride imod nærværende Tractat.]

3. [De skal og i hinandens Havne vel imodtages og der have Frihed at falholde og sælge deres Varer, uden at paa samme, under Skin af Politie eller andet, nogen vis Priis maa sættes, samt tilkiøbe sig andre Varer, og der handle, som dem got synes; dog hvert Steds Love og Frr. uforkrænkende.]

4. [De Franske Skibe (enten de tilhøre de Franske, eller disse have fragtet Engelske, Svenske eller Hollandske Skibe) skal, til hvad Sted de end gaae, hvorfra de komme og i hvad for Varer de føre, uden Undtagelse i Sundet og Belterne ei betale større Tolde og Rettigheder, end efter Ta-

rifen af 1645, som er tilføiet Tractaten af 1663. Af de Varer, som deri ikke ere specificerede, skal de, som andre Nationer, betale efter Brug og Sædvane. Hvad Afslag eller Forringelse i Told og Paalæg, som i bemeldte Tarif indbefattes, nu eller i Fremtiden tilstaaes nogen anden Nation, skal og de Franske ligeledes nyde.]

5. [Af Franske Undersaatters Varer, som paa Engelske, Svenske eller Hollandske Skibe føres, skal i Sundet og Belterne betales, ligesom de i franske Skibe vare indladte; dog at det med gode Certificater (være sig fra franske Steder eller andre Steder i Østersøen) bevises, at Varerne ei andre end franske Undersaatter tilhøre.]

6. [De Franske skal af deres Gods og Varer i de Danske Lande ei erlægge større ind- eller udgaaende Told end Danske Undersaatter. Samme Frihed have og de Danske i de franske Lande. Saa ere og disse frie for at svare Fragttolden, 50 Sous af Tønden, i alle Tilfælde, undtagen (som det for Hollænderne og Hanse-Stæderne er regleret), naar de i en fransk Havn indtage Varer, at udlosse i en anden Fransk Havn.]

7. [Franske som besøge Danske Lande eller sig der opholde og handle, skal ei betale anden Told end Danske Undersaatter; Iligemaade skal de Danske i Frankrig ei erlægge anden Told end de Franske.]

8. [Told og Paalæg maae paa ingen af Siderne under noget Paaskud forhøies, saa længe denne Tractat vedvarer, som er i 15 Aar, til den 23 Aug. 1757; Og skal begge Kongerne et Aar før denne Termis Forløb forenes om at forlænge den.]

9. [I disse 15 Aar skal alle Franske Skibe og Varer i Sundet ei visiteres; Men man skal aldeles troe Skipperne, naar de forevise lovlige Breve, hvormed de sig kan have forsynet, for at tiene til Passer, og at forklare, hvad Told de bør betale; Og saasart samme er betalt, maae de frit uden videre Ophold bortseile, og de ere ikke engang pligtige at arretere sig ved Khavn paa Drooghen. Men befindes nogen at ville gjøre nogen Svig eller Underslæb i slig Told til Kongen af Danmark, da skal den Franske Konge paa Anmodning, søge pligt at forekomme og af al Magt at forhindre, saa at Kongen af Danmark Ret og Billighed vederfares.]

10. [De Franske Skibe og Kiøbmænd, som Sundet passere, maae indeholde denne Tolds Er-